

huske, at det var ikke den Kompensation, den daværende Regering ønskede paa det Omraade. Det var en helt anden Kompensation, den daværende Regering søgte, nemlig gennem en Stempelafgift paa Vin og Spirituosa, der vilde virke som en ikke saa lidt højere Indførselstold paa Vin og Spirituosa end den, vi fik. Vi kende jo alle de Forhold, som bevirkede, at den Plan strandede. Det var jo ikke blot Forhold af indenrigspolitisk Natur, men ogsaa et ydre Tryk, der virkede. Det var altsaa ved Forhandling her i Rigsdagen og, saa vidt jeg erindrer, særlig med dette høje Ting, at Regeringen kom ind paa at søge en helt anden Kompensation, end den oprindelig havde tænkt sig, og en Kompensation, som den betragtede som meget mindre sikker, baade som givende meget mindre — det fulgte allerede af, at den ogsaa efter Regeringens Beregning var ansat til mindre end det Beløb, man efter Overslaget vilde have haft ud af de andre Afgifter —, men navnlig teknisk saa meget mindre sikker end den Beskatning, man oprindelig havde forlangt. Altsaa, det var en Forandring, som Regeringen mere ved Tryk udefra end ved sin egen Beslutning kom ind paa. Nu er det rigtig, at de tekniske Autoriteter indenfor Administrationen, som have fældet et Skøn her, have skønnet fejlt. Det var en udmærket dygtig Mand, som den Gang var i Spidsen for Øl- og Spirituskontrollen, som jeg har kendt godt personlig, og som jeg er vis paa sad inde med stor Sagkundskab paa dette Omraade og var af aldeles ubetinget Samvittighedsfuldhed. Han har sikkert gjort sit Arbejde saa samvittighedsfuldt, som det efter Omstændighederne kunde gøres. Men hvad havde han at støtte sig til? Der var intet som helst virkeligt statistisk Grundlag, intet som helst virkeligt Erfaringsgrundlag, der her lod sig konstatere. Han havde ikke andet at gøre end at gaa til forskellige Vinhandlere, Vinfabrikanter, om man vil kalde dem saa, og andre kyndige Folk, for at faa at vide, hvad der efter deres Skøn brugtes til Forskæring og til Fabrikation af „finere“ Spirituosa. Ja, det er selvfølgelig et grumme usolidt Grundlag at bygge en finansiel Beregning over et stort Skattelovforslags Virkninger paa, men der var jo ikke nogen anden Maade, som kunde benyttes, end netop den. Desværre er der skønnet forkert, det er den eneste virkelige Fejlregning, som er foregaaet ved Fremlæggelsen af Skattereformen af 1908, den eneste i alt Fald, som indtil Dato lader sig med nogenlunde Sikkerhed konstatere.

Prøven kan ogsaa gøres paa en anden Maade, om man vil, paa en simple Maade. Vi mangle nu kun en Maaned i dette Finansaar, og det er lavt regnet, naar man skønner, at Indtægten af Indførselstolden, naar ogsaa denne Maaned er gaaet, for det hele Aar udgør 34 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Men den egentlige Indførselstold for det Aar, vi sammenligne med, nemlig 1906—07, var 40,404,000 Kr. Der faa vi kun et Tab paa ca. 6,150,000 Kr., mod beregnet godt 7 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at Tidernes naturlige Fremgang, saa ringe den end i disse Aar har været, dog allerede har indvundet noget af de 7 Mill. Kr. Ogsaa hvis vi gøre Prøve paa denne Maade, vil det vise sig, at det er ubilligt og urigtigt at tale om en egentlig Fejlregning fra Administrationens Side, naar jeg stadig undtager dette Punkt med Hensyn til Spiritus til Forskæring m. m.

Jeg beder det høje Ting undskylde, at jeg har dvælet saa længe ved disse Ting, men det forekommer mig rigtigt, at der bliver sagt det, som med Rette kan siges til Forsvar for den daværende Administration og til Forsvar for alle os, der deltog i Tilvebringelsen af disse Love. Maa jeg til Slut understrege yderligere en Bemærkning, som allerede er bleven gjort af det 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), nemlig, at det egentlig heller ikke var den fiskale Side af Sagen, den væsentlige Strid stod om ved Behandlingen af Toldloven og disse Skattelove. Det var meget snarere paa et helt andet Omraade, nemlig Beskyttelsesspørgsmaalet, Striden stod. Jeg ved vel, at der har været afvigende Meninger ogsaa i fiskal Henseende, men disse stod afgjort i Baggrunden, saaledes som ogsaa det Citat, den ærede Landstingsmand i Gaar oplæste, vidner om. Jeg skal ogsaa erindre om, at Landstingets Afgørelser nærmest gik i Retning af Beskæring af Kompensationslovene, de beskar Spiritusloven og beskar ogsaa noget Arveafgiftsloven.

Jeg skal nu til Slutning sige et Par Ord om det ærede Medlems (Bramsen) saa stærkt udtalte Ønske om at faa en bestemt og klar Angivelse af, hvilke Veje Regeringen agter at gaa for at tilvejebringe Balance. Jeg har sagt det saa mange Gange, at jeg egentlig er ked af at sige det en Gang endnu, men jeg skal paa Foranledning gøre det. Naar Regeringen ikke allerede nu mener at kunne forelægge den fuldstændige Finansplan, som det er Regeringens bestemte Hensigt, saafremt den sidder til den Tid, at fremlægge til